

Cegielski, Tadeusz

Doroczne i świętojańskie posiedzenia Wielkiej Loży Narodowej Polski w 1997 roku

Ars Regia 6/1 - 2 (11 - 12), 261-263

1997

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

aktywność przejawia założone w 1965 roku stowarzyszenie Nova Humana, skupiające około tysiąca wolnomularzy.

Bibliografia selektywna (bez pozycji fińskojęzycznych)

Ekman E., *Highlights of Masonic Life in Nordic Countries. A Brief History of Masonry in Scandinavia*, Turku 1994.

Gold und Himmelblau. Die Freimaurerei, Zeitloses Ideal. Ausstellungskatalog, Turku 1993.

Heino H., *Freemasonry and the Christian Faith. Observations on Religion and Ethics in Finnish Freemasonry*, Pieksaemaeki 1987.

Heino H., *What Does The Finnish Freemason Believe In? The Values, Ethics and Religiosity of Finnish Freemasons*, Pieksaemaeki 1995.

Mogstad S. D., *Frimureri. Mysterier Fellesskap Personlighetsdannelse*, Oslo 1994.

Svenska Frimurare Orden. Matrikel 1995, Stockholm 1995.

Piotr Cegielski (Sztokholm)

DOROCZNE I ŚWIĘTOJAŃSKIE POSIEDZENIA WIELKIEJ ŁOŻY NARODOWEJ POLSKI W 1997 ROKU

19 kwietnia 1997 roku, w „punkcie geometrycznym znanym”, czyli warszawskiej siedzibie łóż WLNP odbyło się – pod młotkiem profesora Janusza Maciejewskiego, Wielkiego Mistrza Wielkiej Łoży Narodowej Polski – doroczne, walne posiedzenie delegatów polskiej Obediencji. Obecnych było dwudziestu czterech delegatów wszystkich warsztatów podległych WLNP, którzy w związku z zakończeniem trzyletniej kadencji Wielkiego Mistrza oraz rocznej kadencji Wielkiego Warsztatu dokonali wyboru nowych Wielkich Świąteł i Wielkich Urzędników.

Wielce Czcigodny Wielki Mistrz, Brat Janusz Maciejewski wygłosił przemówienie podsumowujące kadencję 1994 – 1997. Zwrócił uwagę na jakościowy i ilościowy rozwój Obediencji, zapowiadając rychłe – w czerwcu i grudniu 1997 – roku wniesienie Świąteł do łóż w Poznaniu i Gdańsku, które zakończy prawie dwustuletnią nieobecność polskiego wolnomularstwa w tych miastach. Szczególnie wiele uwagi poświęcił jednak słabościom i niedomaganiom regularnych łóż krajowych, do których zaliczył między innymi spadek zainteresowania pracą społeczną i nadmierne skupienie się na symboliczno-rytualnej stronie „sztuki królewskiej”.

Wielki Sekretarz, Brat Tadeusz Cegielski, omówił stan międzynarodowych kontaktów WLNP, kładąc nacisk na konieczność rozwijania braterskich relacji z obediencjami krajów ościennych: państw bałtyckich, Ukrainy, Słowacji, Czech, Austrii i Niemiec. Wskazał pozytywne zmiany w strukturze społecznej i zawodowej WLNP, pojawienie się przedstawicieli wolnych zawodów, biznesu, technokracji. Nadal brak duchownych niektórych wyznań, mundurowych służb państwa – a więc grup zawodowych tradycyjnie związanych z wolnomularstwem w społeczeństwach Zachodu.

W ożywionej dyskusji, która wywiązała się po wystąpieniu Wielkiego Mistrza, przypomniano trwające od 1992 roku starania grupy członków WLNP wspomagających w ramach Fundacji „Sztuka Królewska w Polsce” Bibliotekę Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu i jej filię w Ciężeniu, Muzeum Narodowe, Muzeum Literatury im. Adama Mickiewicza w Warszawie i inne instytucje naukowe i kulturalne. Wielki Mówca, Brat Hubert Janowski, wyraził troskę o ideały Wielkiej Łoży Narodowej w nadchodzącym trudnym okresie – pogłębiającej się materializacji i nasilającej areligijności i bezideowości polskiego społeczeństwa.

Po dyskusji Wielki Sekretarz zgłosił w imieniu Wielkiego Warsztatu kandydaturę profesora Janusza Maciejewskiego na urząd Wielkiego Mistrza. W głosowaniu tajnym delegaci jednomyślnie zaakceptowali kandydaturę dotychczasowego Wielkiego Mistrza.

Następnie delegaci obrali – w głosowaniu jawnym – dwóch Wielkich Namiestników (Braci Włodzimierza Lengauera i Marka Złotkiewicza), pięciu Wielkich Namiestników Honorowych (Braci Paula Ciernika, Emila Dracha, Konstantego Jana Kurmana, Wojciecha Sicińskiego i Jana Winczakiewicza), Wielkich Dozorców (Braci Aleksandra Kalinowskiego), Wielkich Dozorców Honorowych (Braci Sergiusza Chądzyńskiego i Przemysława Góreckiego) i szesnastu Wielkich Urzędników. W liczbie tych ostatnich Bracia Tadeusz Cegielski i Hubert Janowski po raz siódmy obrani zostali na stanowiska Wielkiego Sekretarza i Wielkiego Mówcy. W związku z szybko rozszerzającym się zakresem obowiązków Wielkiego Sekretariatu, sekretarzowi Obiediencki dodano do pomocy trzech zastępców: do spraw krajowych, zagranicznych i ogólnych.

W kolejnym głosowaniu delegaci WLNP wybrali składy ośmiu komisji stałych WLNP, w tym nowopowołanej Komisji Harmonii – czyli spraw muzycznych. Datę kolejnego, świętojańskiego posiedzenia Wielkiej Łoży, wyznaczono na sobotę 28 czerwca 1997 roku. Zgromadzenie kwietniowe zakończyła uroczysta agapa w siedzibie obiediencki oraz coctail w hotelu „Sheraton” z udziałem dam.

Świętojańskie posiedzenie delegatów WLNP (sobota, 28 czerwca br.) zdominowały dwie kwestie: uchwalenie nowej Konstytucji Wielkiej Łoży Narodowej (por. niżej) oraz sprawozdanie Komisji Finansowej za rok 1996. Zastępca Wielkiego Mówcy odczytał tzw. deskę przygotowaną przez nieobe-

cnego Brata Huberta Janowskiego, poświęconą misji Świętego Jana Chrzciciela – od wielu stuleci patrona mularstwa operatywnego i spekulatywnego.

Po posiedzeniu rytualnym w siedzibie Obediencji odbył się piknik w Radości k. Warszawy z udziałem rodzin, nie wyłączając potomstwa Braci. Obecni byli goście z wielkich łóż zagranicznych, w tym angielskiej. Pogoda i dobre nastroje dopisały i podczas tego święta „dzieci wdowy”.

T.C.

„MY, WOLNOMULARSTWO POLSKIE”.
NOWA KONSTYTUCJA WIELKIEJ ŁOŻY
NARODOWEJ POLSKI
(28 czerwca 1997 roku)

My, wolnomularstwo polskie – tymi słowami nawiązującymi do preambuły Konstytucji Stanów Zjednoczonych zaczyna się tekst pierwszej Konstytucji Wielkiej Łoży Narodowej z 27 kwietnia 1928 roku ery światowej. W dalszej części historycznego już dziś aktu czytamy:

Jako regularnie uprawnieni rzecznicy i wyraziciele myśli woli wspólnej wolnomularstwa polskiego uznajemy siebie za ciało do ukonstytuowania czynności architektonicznych Wschodu Polskiego zarówno siłą formalnych uprawnień, jak i moralnego autorytetu należycie powołane.

Uznajemy budownictwo nasze jako ciąg dalszy prac naszych Braci, którzy w drodze ku wieczystemu światłu nas wyprzedzili, a którym sążone było żłobienie szlaków wolnomularstwa polskiego wbrew zaborczym wysiłkom obcej przemocy.

Spełniając nakaz Konstytucji z 1928 roku, wyrażony w artykule 258, Wielka Loża Narodowa Polski zebrana 17 grudnia 1931 roku przystąpiła do rewizji tekstu. W jej efekcie narodziła się „ustawa zasadnicza” polskiej masonerii, która obowiązywała do 28 czerwca 1997 roku.

Na ostatnim, świętojańskim zgromadzeniu Wielkiej Łoży, Komisja Prawnokonstytucyjna WLNP przedstawiła do zatwierdzenia nowy tekst Konstytucji, rezultat trzyletniej pracy Wielkiego Warsztatu, Komisji i wszystkich członków WLNP, z którymi dokument był konsultowany. W części trzeciej preambuły czytamy: